

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ“ излази два пута недељно. — Рукописи се не враћају. — Одласи по тарифи. — Чековани рачун број 62324. — Поштарина плаћа се у готову.

Петак, 23 август 1946

БЕОГРАД

БРОЈ 68

ГОД. II

Цена овог броја је 6.— дина. — Преплата износи 350.— дина. за полугође, или 700.— дина. за целу 1946 годину. — Редакција: Бранкова бр. 20. — Телефони: Редакција 28-838, Администрација 22-619

484.

УКАЗ

На основу члана 74 тач. 6 и члана 136 Устава Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о потврди и изменама и допунама Закона о уређењу и деловању кредитног система од 26 октобра 1945 године, који су на основу овлашћења из члана 136 Устава донели законодавни одбори Савезног већа и Већа народа Народне скупштине ФНРЈ, а који гласи:

ЗАКОН

О ПОТВРДИ И ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УРЕЂЕЊУ И ДЕЛОВАЊУ КРЕДИТНОГ СИСТЕМА ОД 26 ОКТОБРА 1945 ГОДИНЕ

Закон о уређењу и деловању кредитног система од 26 октобра 1945 године потврђује се са изменама и допунама учињеним у овом закону, тако да његов измењени и пречишћени текст гласи:

ЗАКОН

о уређењу и деловању кредитног система

ГЛАВА I

УВОДНА ОДРЕДБА

Члан 1

Кредитни апарат Федеративне Народне Републике Југославије сачињавају државна (савезна, републиканска и месна), задружна и приватна банкарска и осигуравајућа предузећа.

ГЛАВА II

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Концентрација новчаних средстава

Члан 2

Приликом оснивања односно давања одобрења за оснивање кредитних предузећа водиће се првенствено рачуна о томе да се образују финансијски снажни кредитна предузећа.

Максимално искоришћавање слободних средстава

Члан 3

1) Да би се слободна народна новчана средства уложена у кредитни апарат могла до крајње мере искористити за кредитовање државе и народне привреде, цео кредитни апарат биће организован као јединствена целина.

2) Народна банка Федеративне Народне Републике Југославије као и републиканске банке за краткорочни кредит дужне су да путем одобравања кредита кредитним предузећима обезбеде њихову ликвидност.

Концентрација дугорочних средстава и економисање њима

Члан 4

1) Дугорочна новчана средства могу се употребљавати само за дугорочна кредитовања и пласмане (нарочито за потребе инвестиција).

2) Министар финансија ФНРЈ својим решењима утврђује која се средства сматрају дугорочним.

3) Сходним мерама ће се спровести да се дугорочна средства уложу у дугорочне пласмане и нарочито да се концентришу у предузећима за дугорочни кредит, односно уложу у дугорочне државне или државом гарантоване хартије од вредности.

Неговање штедње и плаћања без употребе готовине

Члан 5

1) Неговању и ширењу смисла за штедњу у свима условима има се посветити стална брига.

2) У циљу економисања новчаним средствима у општинама, а ради чувања вредности националне валуте као и лакшег обезбеђења ликвидности кредитног апарата, вршиће се где год је то могуће, плаћање без употребе готовине.

Утврђивање кредитног плана

Члан 6

1) Да би се могле правилно задовољити потребе државе и народне привреде за кредитом, Министар финансија ФНРЈ утврђује, у сагласности са Председником Савезне планске комисије, кредитни план за одређени период времена.

2) План се израђује према рачунским потребним кредитом и расположивим средствима. У циљу извршења кредитног плана, у њему се утврђује преко којих се кредитних предузећа врши прикупљање средстава и кредитовање.

3) Уколико кредитна средства прикупљена на територији једне народне републике прелазе потребе те народне републике одређене планом, вишак ће се употребити на подмирење кредитних потреба финансијски слабијих народних република.

Саветодавни кредитни одбор

Члан 7

1) Министар финансија ФНРЈ образоваће при Министарству финансија ФНРЈ Саветодавни кредитни одбор.

2) Ближе одредбе о делокругу Саветодавног кредитног одбора, о његовом саставу и о поступку по коме ће радити, прописује Министар финансија ФНРЈ.

ГЛАВА 10

УРЕЂЕЊЕ КРЕДИТНОГ АПАРАТА

А. Државни сектор

а) Савезна кредитна предузећа

Члан 8

1) Савезна кредитна предузећа су:

Народна банка ФНРЈ;
 Поштанска штедионица ФНРЈ;
 Државна инвестициона банка ФНРЈ;
 Задружна и пољопривредна банка ФНРЈ;
 Индустриска банка ФНРЈ;
 Занатска банка ФНРЈ; и
 Државни осигуравајући завод ФНРЈ.

2) Нова савезна кредитна предузећа оснивају се законом.

Народна банка ФНРЈ

Члан 9

1) Делокруг Народне банке ФНРЈ је нарочито:

а) да чува вредност домаће валуте;
 б) да издаје новчаннице;
 в) да прима улоге на жиро или текуће рачуне са исплатом на захтев или са отказом, као и на банкарске депозите;
 г) да купује и продаје злато, девизе и стране валуте;
 д) да организује платни промет и да буде обрачуноско средиште за платни промет у земљи и са иностранством;
 е) да ставља у промет државни кованица новца;
 ж) да врши банкарску службу за државу;
 з) да одобрава краткорочне кредите;
 а) да концентрише слободна краткорочна новчана средства;
 и) да се стара о ликвидности домаћег кредитног апарата.

2) Осим преко својих филијала, Народна банка ФНРЈ по потреби послује и преко републиканских предузећа за краткорочни кредит.

Поштанска штедионица ФНРЈ

Члан 10

1) Делокруг Поштанске штедионице ФНРЈ је нарочито:

а) да организује и прикупља народне уштеде;
 б) да прима улоге на чековне рачуне;
 в) да организује платни (исплатни и вирмански) промет путем поштанских установа у земљи и у иностранству;
 г) да врши банкарску службу за државу;
 д) да за рачун државе врши службу по државним зајмовима;
 е) да лембардује државне хартије од вредности и варанте домаћих јавних складишта;
 ж) да есконтује краткорочне државне хартије од вредности, купоне и извучене хартије од вредности; и
 з) да купује и продаје за свој и туђ рачун хартије од вредности.

2) Поштанска штедионица ФНРЈ вишкове средстава који прелазе потребе њене банкарске службе пласира према кредитном плану (чл. 6).

3) Поједине послове из ст. 1 овог члана обављају за Поштанску штедионицу ФНРЈ, поред њених филијала и пословница, све поштанске установе у земљи, по прописима које доноси Министар Финансија ФНРЈ у споразуму са Министром пошта. У вр-

шењу ове службе поште су непосредно подређене Поштанској штедионици ФНРЈ.

Државна инвестициона банка ФНРЈ

Члан 11

1) Досадашња Државна хипотекарна банка мења назив у „Државна инвестициона банка ФНРЈ“. Њен делокруг је нарочито:

а) да концентрише дугорочна средства у земљи, нарочито јавне фондове, одређене делове пословних резерва осигуравајућих предузећа и уставна социјалног осигурања, одређене делове улога на штедњу и осталих депозита код других кредитних предузећа (чл. 4), као и судске и административне депозите и пушкарне улоге;
 б) да издаје зајамнице и облигације;
 в) да прима улоге;
 г) да одобрава дугорочне и средњерочне нарочито инвестиционе зајмове (као што су: за кредитовање државних инвестиционих радова, индустријских и рударских инвестиција, пољских објеката, као и приватне грађевинске делатности);
 д) да одобрава допунске краткорочне зајмове дужницима које кредитише дугорочно или средњерочно.

2) Државна инвестициона банка ФНРЈ улаже привремено слободна средства у Народну банку ФНРЈ.

3) Министар Финансија ФНРЈ може, изузетно од прописа тач. а) ст. 1) овог члана, поверити руковање појединим јавним фондовима, намењеним посебним привредним гранама, овим савезним кредитним предузећима која су специјализована за кредитовање односно привредне гране.

Задружна и пољопривредна банка ФНРЈ

Члан 12

Делокруг Задружне и пољопривредне банке ФНРЈ (пређашње Привилеговане аграрне банке) је нарочито:

а) да кредитише зајамничку и градску зајамничку привреду, пољопривреду уопште као и установе и предузећа која рале са пољопривредом; и
 б) да сакупља новчана средства, првенствено из задружног и пољопривредног сектора привреде.

Индустриска банка ФНРЈ

Члан 13

Делокруг Индустриске банке ФНРЈ је нарочито:

а) да кредитише индустрију и рударство;
 б) да кредитише савезна трговачка предузећа која рале са индустријом и рударством; и
 в) да сакупља новчана средства, првенствено из индустријског и рударског сектора привреде.

Занатска банка ФНРЈ

Члан 14

Делокруг Занатске банке ФНРЈ је нарочито:

а) да кредитише занатство, првенствено преко задруга; и
 б) да сакупља новчана средства, првенствено из занатског сектора привреде.

Државни осигуравајући завод ФНРЈ

Члан 15

1) Досадашњи Државни завод за осигурање и реосигурање мења назив у „Државни осигуравајући завод ФНРЈ“. Његов делокруг је нарочито:

а) да осигурава против пожара и других опасности сву државну и осталу јавноправну имовину;

б) да спроводи сва обавезна осигурања, осим социјалног (радијско-наместничког), као и да врши остала осигурања против свих врста ризика; и
в) да врши реосигурање по свим пословима осигурања у земљи и иностранству.

2) Државни осигуравајући завод ФНРЈ улаже дугорочна средства из својих техничких и осталих резерви првенствено у Државну инвестициону банку ФНРЈ односно у дугорочне хартије од вредности (чл. 4).

Организација савезних кредитних предузећа

Члан 16

1) Све чланове руководства савезних кредитних предузећа, чији је сопственик у потпуности држава, поставља Министар финансија ФНРЈ према прописима о њиховом уређењу. Код савезних кредитних предузећа, чији је делимични сопственик држава, Министар финансија ФНРЈ поставља оне чланове руководства који претстављају део главнице која припада држави, државним установама и државним предузећима.

2) Кредитна предузећа могу по потреби, а према своме делокругу, оснивати филијале, водећи рачуна да се не оснивају издвојене пословне јединице које поспуљају регију. Где је год могуће, савезна кредитна предузећа ће се служити за своје послове међом филијалама републиканских кредитних предузећа и месним кредитним предузећима. Оснивање и укидање филијала подлежи сагласности Министра финансија ФНРЈ, уколико законским прописима није другачије одређено.

3) Код савезних кредитних предузећа (чл. 8), у чијем капиталу поред државе учествују и приватна лица, може држава откупити учешће приватних лица исплатом номиналне вредности њихових акција која ће бити утврђена по извршеној валоризацији и прерачунавању обавеза у смислу постојећих прописа. Прописе о овоме доноси Влада ФНРЈ на предлог Министра финансија ФНРЈ.

б) Републиканска кредитна предузећа

Члан 17

Републиканска кредитна предузећа су она чија главница у потпуности или делимично припада народној републици, а од општег су значаја за ту народну републику.

Члан 18

Републиканска кредитна предузећа су краткорочног типа. Њихов задатак је да задовољавају оне кредитне потребе које не покривају савезна кредитна предузећа. Њихов делокруг је нарочито:

- да прикупљају краткорочна (јавна и приватна) новчана средства на свом подручју;
- да организују платни промет на свом подручју;
- да краткорочно кредитишу промет добара и друге привредне делатности локалног карактера;
- да кредитишу и да буду финансијске институције за приватна и државна месна кредитна предузећа своје народне републике;
- да краткорочно кредитишу органе државне власти и државне управе народне републике, аутономних покрајина и аутономних области, као и административно-територијалних јединица;
- да врше дужност подручних органа Народне банке ФНРЈ;
- да врше послове савезних кредитних предузећа као комисионари.

Члан 19

1) Републиканска кредитна предузећа могу се оснивати само законом народне републике на предлог министра финансија односно народне републике а уз сагласност Министра финансија ФНРЈ, са делокругом и уређењем са којим се овај сагласи.

У једној народној републици постоји по правилу само једно републиканско кредитно предузеће. Републиканска кредитна предузећа изградиће најширу мрежу филијала, које се могу оснивати само уз претходну сагласност Министра финансија ФНРЈ.

2) Све чланове руководства републиканских кредитних предузећа чија главница у потпуности припада народној републици поставља министар финансија народне републике према прописима о уређењу ових предузећа. Код републиканских кредитних предузећа чија главница делимично припада народној републици министар финансија народне републике поставља оне чланове руководства који претстављају део главнице који припада народној републици.

3) Министар финансија ФНРЈ врши надзор над радом ових предузећа преко свог делегата.

в) Месна кредитна предузећа

Члан 20

Месна кредитна предузећа (градске или месне народне штедионице) су она чија главница у потпуности или претежно припада градском односно месном народном одбору.

Члан 21

1) Делокруг месних кредитних предузећа је нарочито:

- да организују народну штедњу и прикупљају уштеде;
- да концентришу слободна краткорочна средства органа државне месне власти и управе као и државних месних предузећа;
- да кредитишу грађане свог места;
- да кредитишу краткорочно органе државне месне власти и управе као и државна месна предузећа;
- да за органе државне месне власти и управе као и за државна месна предузећа врше благајничку службу и банкарске послове.

2) Месна кредитна предузећа ослањају се у свом краткорочном пословању на републиканско кредитно предузеће, а у свом дугорочном пословању на најближу филијалу Државне инвестиционе банке ФНРЈ.

Члан 22

1) Месна кредитна предузећа могу се оснивати само по одобрењу министра финансија односно народне републике а уз претходну сагласност Министра финансија ФНРЈ, са делокругом и уређењем са којим се овај сагласи.

2) Све чланове руководства месних кредитних предузећа, чија главница припада у потпуности градском односно месном народном одбору, поставља овај одбор према прописима о уређењу ових предузећа. Код месних кредитних предузећа у чијој главници делимично учествује градски односно месни народни одбор, овај одбор поставља оне чланове руководства који претстављају део главнице који припада одбору.

3) Надзор над овим предузећима врши министар финансија народне републике преко свог делегата.

г) Опште одредбе за државна кредитна предузећа

Члан 23

Постојећа кредитна предузећа из државног сектора (чл. 8 до 22) могу се укидати или спајати решењем Владе ФНРЈ, на предлог Министра финансија ФНРЈ.

Члан 24

- За све обавезе државних кредитних предузећа јемчи држава.
- Обвезнице, заложнице и благајнички записи које издају државна кредитна предузећа сматрају се у свему као државне хартије од вредности.
- За државна кредитна предузећа не важе прописи о државном рачуноводству.

Члан 25

1) Пред судовима и другим органима народне власти државна кредитна предузећа заступају њихови овлашћени службеници у овим правним пословима, па и у оним за које је прописано заступање преко адвоката.

2) У свим спорним случајевима у којима се државна кредитна предузећа појављују као тужилац или туженик, надлежан је суд у месту њихове централе односно филијале.

Члан 26

1) Књиге и рачуни, као и изводи из књига, картотека и рачуна државних кредитних предузећа, имају доказну снагу јавних исправа.

2) Исправима о путу датим државним кредитним предузећима уз извод из књига, картотека или рачуна признаје се извршни наслов.

3) Све споредне тражбине државних кредитних предузећа имају исти ред наплате као и главна тражбина, без обзира на време од када потичу и без обзира да ли су укњижене.

4) Код свих јавних продаја које се врше на тражење државних кредитних предузећа могу она предузећа сама да изврше процену непокретности и друге имовине које се продаје јавном продајом.

5) Државна кредитна предузећа као поштомачи на јавним продајама ослобађају се полагања кауције.

6) Државна кредитна предузећа могу вршити амортизациони поступак по несталим уложним и депозитним књижицама изузетно од општих прописа о томе, на начин који прописује Министар финансија ФНРЈ.

7) У случају смрти улагача, власника чековног рачуна или остављача могу државна кредитна предузећа издати непосредно лицу које је подмучило трошкове лечења и сахране покојника улог и оставе до износа преданих организационим прописима односно државног кредитног предузећа.

Б. Задружни сектор

Члан 27

1) Задружна кредитна предузећа су кредитне и осигуравајуће задруге као и њихови пословни савези.

2) Залатак задружних кредитних предузећа је да путем сарадње и узајамности задовољавају кредитне потребе својих чланова.

Члан 28

1) Делокруг кредитних задруга је нарочито:

а) да путем задружних удела и прикупљања уштеда стварају средства за рад;

б) да путем образовања задружних фондова стварају колективни капитал; и

в) да својим члановима одобравају зајмове.

2) Кредитне задруге и њихови савези добијају, на основу колективне кредитне способности својих задругара, допунска средства за рад из државног кредитног сектора, путем кредита од Задружне и пољопривредне банке ФНРЈ односно Занатске банке ФНРЈ.

3) Кредитне задруге и њихови савези повераваће вишкове средстава Задружној и пољопривредној банци ФНРЈ односно Занатској банци ФНРЈ.

Члан 29

1) Делокруг осигуравајућих задруга је да осигуравају своје чланове и њихову имовину у границама дозволе за рад издате од Министра финансија ФНРЈ.

2) Осигуравајуће задруге дужне су да дугорочна средства из својих техничких и осталих резерви улажу, поред дозвољених пласмана (на пример у зграде), првенствено у најближу филијалу Државне инвестиционе банке ФНРЈ односно у дугорочне хартије од вредности (чл. 4).

3) Дозволе за рад постојећих осигуравајућих задруга имају се ревидирати, с тим да се дозволи рад само оним осигуравајућим задругама које могу корисно да послуже народној привреди.

Члан 30

Задружна кредитна предузећа ће се организовати тако да буду просторно што ближе својим задругама, а да буду тако финансијски снажна да могу задовољавати кредитне потребе својих чланова и себи обезбедити стручну радну снагу.

В. Приватни сектор

Члан 31

Приватна кредитна предузећа су банке и осигуравајућа предузећа којима су сопственици у потпуности приватна лица, као и она којима су сопственици делимично приватна лица, а нису савезна (чл. 8), ренубликанска (чл. 17), ни месна државна кредитна предузећа (чл. 20).

Члан 32

Делокруг приватних банака је нарочито:

1) да сакупљају слободна новчана средства; и

2) да кредитују привреду, а нарочито њен приватни сектор.

Члан 33

1) Делокруг приватних осигуравајућих предузећа је да у границама дозволе за рад издате од Министра финансија ФНРЈ врше послове осигурања свих прста ризика, сем оних који су посебним прописима резервисани искључиво за Државни осигуравајући завод ФНРЈ.

2) Приватна осигуравајућа предузећа дужна су да дугорочна средства из својих техничких и осталих резерви улажу, поред дозвољених пласмана (на пример зграда), првенствено у најближу филијалу Државне инвестиционе банке ФНРЈ односно у дугорочне хартије од вредности (чл. 4).

Члан 34

1) Приватне банке и осигуравајућа предузећа могу радити само ако имају дозволу за рад Министра финансија ФНРЈ. Ово исто важи и за њихове филијале.

2) Дозволе за рад постојећих приватних банака и осигуравајућих предузећа имају се ревидирати, с тим да се дозволи рад само оним предузећима која могу корисно да послуже народној привреди.

3) Кредитна предузећа основана под окупацијом као и филијале иностраних кредитних предузећа које су под окупацијом образоване на Југословенској државној територији, уколико нису до сада ликвидирани, ликвидираће по прописима о ликвидацији приватних кредитних предузећа.

ГЛАВА IV

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 35

1) Назив банка могу да носе у свом имену само кредитна предузећа.

2) Назив штедништина могу да носе у свом имену поред Поштанске штеднишнице само месна државна кредитна предузећа.

3) Назив задруга могу да носе у свом имену само она кредитна предузећа која су основана по Основном закону о задругама.

Члан 36

За прекршај прописа овог закона као и правилника, уопштева, наредба и решења донесених на

основу овога закона може Министар финансија ФНРЈ изрицати казну кредитним предузећима и другим одговорним лицима до Динара 1.000.000. Поред тога могу се конфисковати ствари које су предмет претвораја.

Члан 37

1) Спровођење овог закона ставља се у дужност Министру финансија ФНРЈ. Мере у овом циљу, као и у циљу правилног пословања и упростијења рада кредитног апарата и уређења и побољшања прилика у области кредита и осигурања прописиваће Министар финансија ФНРЈ правилницима, упутствима, наредбама и решењима.

2) Министар финансија ФНРЈ може својим решењима овлашћења из претходног става преносити на министре финансија народних република, одређујући при том обим пренете надлежности.

3) Мерама којима се регулише рад приватних кредитних предузећа имају се обезбедити интереси народне привреде, државе, улагача, осигураника, осталих поверилаца и акционара.

Члан 38

Овлашћује се Министар финансија ФНРЈ да може у границама овог закона својим правилницима прописивати уређење и пословање државних кредитних предузећа.

Члан 39

1) Ступањем на снагу овог закона престају важити сви прописи који су с њим у супротности.

2) Правни прописи о уређењу државних и самоуправних кредитних предузећа, који су важили до 6 априла 1941 године, примењиваће се, уколико нису у супротности са прописима овог закона, до доношења правилника у смислу прописа претходног члана.

Члан 40

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије.

У. бр. 431

21 августа 1946 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,

Претседник,

Миле Перуничкић, с. р.

др. Иван Рибар, с. р.

485.

У К А З

На основу члана 74 тачке 6 и члана 136 Устава Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о потврди и изменама и допунама Закона о таксама од 2 септембра 1945 године, који су на основу овлашћења из члана 136 Устава донели законодавни одбори Савезног већа и Већа народа Народне скупштине ФНРЈ, а који гласи:

ЗАКОН

О ПОТВРДИ И ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ТАКСАМА

Закон о таксама од 2 септембра 1945 године („Службени лист ДФЈ“ бр. 71 од 18 септембра 1945 године) потврђује се са изменама и допунама учињеним у овоме закону, тако да његов измењени и пречишћени текст гласи:

Закон о таксама

Члан 1

(1) У корист државе наплаћују се таксе:

1) на све писмене претставке и прилоге уз њих упућене државним органима, Државна привредна

предузећа не сматрају се као државни органи у смислу овог закона;

2) на сва писмена сведочанства и уверења којима се, било од стране државних органа било од приватних лица, потврђују какве особине, односи или околности;

3) на све остало предвиђено у тарифи овог закона.

(2) На сведочанства и уверења која издају приватна лица таксе се плаћају само у случају кад се употребе пред државним органима, и то у висини одговарајућих такса које се плаћају за сведочанства и уверења издата од државних органа.

Члан 2

Висина таксе одређена је у тарифи која чини саставни део овог закона.

Члан 3

(1) Ако претставка садржи више предмета који изазивају различите поступке, плаћа се онолико такса колико има предмета. Кад једна претставка садржи један предмет, а подноси је више лица, плаћа се једна такса.

(2) Кад државни орган издаје једно уверење о више сродних особина, односа или околности плаћа се једна такса.

Члан 4

У исправама које се издају без наплате таксе мора се означити на чије се тражење и у коме циљу издају, као и да се не смеју употребити у друге сврхе.

Ослобођења

Од плаћања таксе ослобођавају се:

- 1) државна надлежства и установе (али не и државна привредна предузећа);
- 2) дипломатски и консуларни претставници страних држава у дипломатским и консуларним пословима по узајамности;
- 3) сиромашна лица, тј. лица која не плаћају више од 100.— динара годишњег непосредног пореза;
- 4) војни обвезници у свим стварима које проистичу из војне дужности;
- 5) инвалиди у свим стварима које су увези са инвалидским приманима, као и лица која примају разне потпоре и помоћи у поступку за добијање потпора и помоћи.

Члан 6

Такса се не плаћа у следећим предметима:

- 1) на претставке поднесене у јавном интересу;
- 2) на уверење о сиромаштву и молбе за добијање тих уверења;
- 3) на клаузуле извршности на пресудама и решењима;
- 4) на сва акта и процесне радње везане за регулисање службеничког статуса активних службеника и радника у државној служби и регулисање пензије;
- 5) на све претставке којима се тражи повраћај плаћених дажбина, уколико се захтев покаже као основан;
- 6) на исправке неуредних административних и судских одлука, као и на претставке упућене у овом смислу;
- 7) на решења и уверења којима се признаје или потврђује стручно знање или квалификација;
- 8) на лекарска уверења која се издају ученицима, државним службеницима, радницима и напештеницима ради правдања изостанака од школе, службе или рада.